

LEVEN OP STAND

Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenkt de dingen die boven zijn, en niet die op de aarde zijn.'

(Kolossenzen 3 : 1, 2 HSV)

Gemeente van Christus,

U bent natuurlijk welkom in de kerk, zoals altijd.

Maar wat hebt u hier eigenlijk te zoeken?

Die vraag klinkt nogal onvriendelijk, maar ik bedoel het precies zoals ik het zeg.

Welke zoektocht brengt u hier in de kerkdienst?

Want dat is toch aan de orde: u zoekt.

Je wil wat vinden hier.... in de kerk.

Mensen zijn zoekers.

Misschien denkt u: ik zoek hier *gesticht* te worden.

Ik verlang naar een opbeurend woord, zodat ik verder kan.

Een ander: ik zoek *waarheid*. Hoe zit het leven nou toch in elkaar?

Wat is de zin van dit leven? Daar wil ik in de kerk achter komen.

Of: ik zoek hier *mensen*, bij wie ik wil horen. Alleen kan ik niet leven.

Of: ik zoek *troost*, het zit me soms tot hier. Ik wil bemoedigd worden.

Je hoopt dat de kerk helpend functioneert in het vinden van wat jij zoekt....

Wellicht zegt u heel eenvoudig: ik zoek *God*.....

Mensen zijn zoekers.

Drie dingen zoekt ieder mens wel: een woning om *in* te leven, een partner om *mee* te leven, een baan om *van* te leven.

Wat is dat eigenlijk: 'zoeken'?

Zoeken is het streven en willen van de mens in de ruimste zin van het woord. Je bent er op gespist iets te *vinden* en te krijgen. Dat is zoeken.

Nu, de mensen in het stadje Kolosse in Klein – Azië (Turkije) waren ook zoekers.

Zij zochten het *geloof*. Het ware geloof.

In heidendom opgevoed hadden ze Jezus Christus leren kennen.

Dat had een geweldige ommekeer in hun leven teweeggebracht.

Dat laat zich denken!

Ze waren een prille, christelijke gemeente daar in Kolosse geworden.

Dat was nou echt kolossaal. Een geweldig werk van Gods heilige Geest, die mensen bekeert tot het geloof in Christus.

Maar nu waren er vreemde predikers in Kolosse gekomen, die het zeiden beter te weten dan Paulus en de apostelen.

Zij zeiden tegen de mensen: jullie zijn zoekers die het gevonden hebben? Dat is mooi. Hebben jullie Jezus gevonden? Dat is prachtig.

Maar jullie moeten weten: *dat is niet genoeg*.

Daar moet nog wat bij.

Om de hemel te bereiken moeten jullie zelf ook wat doen.

Ze verkondigen daar in Kolosse *een aanvullende leer*.

Helemaal precies weten we niet wat deze stroming propageerde.

Maar twee dingen weten we er zeker van:

Ten eerste: ze zeiden dat de mensen *engelmachten* moesten aanroepen, hoge geesten, die hun kracht en inzicht zouden geven.

Ten tweede zeiden ze: je moet je oefenen in vasten en onthouding van bepaalde *spijzen*.

Dat is nodig om jezelf op te peppen tot een meer geestelijk leven.

Het vraagt wel veel van je, aan meditatie, gebed en inspanning, maar dat wordt beloond met een geestelijker, diepgelovig bestaan, wat je uittilt boven dat gewone geloof van de doorsnee christen.

Nu, sommige van die pas bekeerde en nog onervaren christenen in Kolosse waren diep onder de indruk van deze nieuwe leer.

Ze dachten voortaan: als je maar goed je best doet, dan kom je er wel. Maar zagen niet in hoezeer ze werden teruggeworpen op *zichzelf*, hun vrome oefeningen, hun vasten en onthoudingen, hun sabbatsviering. Gemeente, hoezeer die stroming van toen ook vreemd is aan ons denken van nu, toch is er in één opzicht gelijkenis. En wel in deze gedachte:

Je moet het zoeken in jezelf.

Jij bent iemand, jij hebt voldoende tools in handen, je hebt het en je kunt het.

Je hoort het van alle kanten ook in onze samenleving.

Er wordt een zware wissel getrokken op je menselijke mogelijkheden.

Je kunt het want je hebt het, zo wordt in het onderwijs geaccentueerd.

Haal er bij jezelf toch uit wat er in zit.

Wees assertief, zelfbewust, kom op voor jezelf, ook waar het gaat om de zin en de toekomst van het leven zelf.

Maak wat van je leven. Ook van je geloof. Werk er aan. Pak jezelf beet.

Nee, engelenmachten zijn momenteel niet zo in beeld.

Maar het nagaan van je horoscoop en het exploreren van natuurlijke middelen en van rationele machten kan je persoonlijkheid versterken.

De wereld om je heen en de krachten in jezelf samenbundelen tot een sterke persoonlijkheid, dat maakt een mens tot mens.

Zoeken? Zoek het vooral in *jezelf*. |

Paulus, op afstand, hoort van deze beweging die de jonge gemeente in Kolosse probeert te beïnvloeden.

Hij schrikt er van. Hij vindt dat een verkeerd spoor.

En hij komt in actie en schrijft zijn brief aan hen.

Want die gemeente loopt gevaar.

Het gevaar namelijk van Jezus Christus af te geraken en op verkeerde grond te gaan bouwen.

Het eerste waar Paulus de gemeente in Kolosse aan herinnert is haar *status*. Haar positie. Wat is die positie?

We spitsen onze oren, gemeente, want het gaat nu ook over *ons als gemeente*, bedenkt dat er vooral bij.

Wat bepaalt dan die positie?

Wel, als gemeente en gemeenteleden *hoor je bij Jezus Christus*.

En dat 'horen bij Hem' mag je heel diep en intens zien en beleven.

Je bent gedoopt. Dat is het *teken* ervan, van dat horen bij Christus.

Jij bent van mij, betekent de doop toch,

Toen Jezus stierf aan het kruis toen nam Hij ons als zondaars mee in de dood. We zijn met hem gestorven. Al onze zonden en tekorten nam Hij mee de dood in, weg, begraven, verdwenen, vernietigd, die zonden.

En toen is het *Pasen* geworden.

Gemeente, bedenk toch nog eens goed wat Pasen voor je betekent.

Laat ik het zo zeggen: toen Jezus opstond uit de dood, met Pasen, *toen was Hij niet alleen*.

Niet alleen? Maar er was toch geen mens bij in en uit dat graf met die steen ervoor? En niemand heeft toch die opstanding gezien?

Zo lijkt het, maar het is anders te verstaan.

Hij was alleen, ja, maar *bij hem en in hem* waren al Gods kinderen.

Die zijn aan Jezus verkleefd. Zij zijn met Hem helemaal één.

Christus was en is nooit alleen, Hij is er altijd *met zijn gemeente*.

Denk maar aan dat bijbelse beeld: hij is het Hoofd en wij zijn de leden.

Daar is een innige en stevige verbondenheid met Hem door het geloof.

Als nu Jezus opstaat, dan staan met hem zijn mensen op.

En als God de Vader Jezus ziet, de Zoon, opgewekt, opgestaan, levend, krachtig, dan ziet Hij *met hem en in hem* al die mensen die bij hem horen.

Die gemeente van hem.

Die leden van dat lichaam.

Ze delen allemaal in zijn opstanding.

'Met Christus opgewekt.' zo zegt onze tekst.

Kijk, dat is nu onze status, onze stand, onze principiële positie, als gemeente.

Welnu, als dat nu zo is... *als u nu met Christus opgewekt bent*, leef dan op stand!

Leef dan zoals je *mag* leven!

En over zoeken gesproken: zoek het dan bij Hem, Christus, bij wie je hoort.

Zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is.

Kijk, die richting wijst Paulus, een andere dan die vreemde prekers die almaar zeiden: zoek het in jezelf.

Nee, niet doen, niet zo wroeten in jezelf.

Het oog naar boven, mensen. Naar Christus.

Zoek de dingen die boven zijn.

Even, gemeente, over dat *'boven'*. Wat is dat dan?

Er zijn mensen die daar een ruimtelijke voorstelling bij hebben.

Een soort kosmologie van de hemel.

Zij stellen zich voor een soort sprookjeswereld ergens boven alle luchten en wolken, waar zich een hemels tafereel voordoet.

Dan vergeet je dat woorden over de hemel met parelen poorten en gouden straten *beelden* zijn, die aangeven: de wereld van God.

'Boven', dat is God. 'Boven', dat is Jezus Christus zittende aan Gods rechterhand.

De dingen die boven zijn, dat zijn de gaven die de verhoogde Christus voor zijn gemeente beschikbaar heeft en in zijn hand houdt.

Om ze uit te reiken.

Wat heeft Christus dan voor ons beschikbaar?

Al zijn gaven. Ook weldaden genoemd.

Teveel om ze op te noemen.

Toch noem ik er enkele.

De gave van de verzoening van onze zonden.

De gave van de heilige Geest in onze harten.

De gave van de vrede met God in je ziel.

Troost voor troosteloze mensen.

Beloften voor een zalige toekomst.

Dat, en alles wat daaromheen verkondigd wordt, dat zijn 'de dingen die boven zijn.'

De geestelijke gaven, de eeuwige beloften, wat ons geloof vult en beheerst.

Die zijn bij Christus voor ons beschikbaar. Dagelijks. Gratis. Uit genade.

Dus geen gewroet *in jezelf*, wij zoeken ons heil *buiten onszelf*, in Christus Jezus de Heer.

Hij deelt die gaven uit. Want hij staat aan Gods rechterhand

Dat oudtestamentische beeld betekent: hij heeft de uitvoerende macht.

Zo hebben wij alles in Christus, ons Hoofd, onze Heiland.

En nu schrijft Paulus aan de Kolossenzen: *bedenkt* die dingen van boven.

Bedenk ze.

Ook wij worden daartoe uitgenodigd, gemeente: bedenk die dingen.

Laat ze uw denken, uw gedachten, uw geloof, uw levensvisie beheersen.

En dan zegt Paulus erbij: bedenk *niet de dingen die op de aarde zijn*.

Wat zijn dat dan weer voor 'dingen'?

Wel, dat is wat precies het tegenovergestelde van wat Christus geeft.

Geen verzoening, maar schuld; geen verlossing maar gebondenheid;

niet van genade leven, maar je uitleven.

Tegenover Gods beloften van het koninkrijk: deze aarde is het, pakken wat je pakken kunt, oppotten of kwistig uitgeven. Je leeft maar eens...

Het platte leven, zonder 'boven', d.i. zonder perspectief naar God, naar zijn rijk. En je daartoe beperken.

Wat is dat leeg, ijdel, troosteloos, de dood in de pot.

Maar, zo is de vaste boodschap, ook aan ons, gemeente: *dat past niet bij jullie.*

Jullie hebben toch Christus bij de Vader. Bij wie je hoort.

Met Hem gingen jullie de dood in, met Hem zijn jullie opgestaan tot leven, echt leven!

Leef dan op stand.

Als opgewekte kinderen van God. Dat mag en dat kan.||

Nu bestaat er, gemeente, een misverstand op dit punt.

Een oud versje zingt: 't Oog omhoog, het hart naar boven, hier beneden is het niet.'

Er zijn mensen, die zeggen: hier beneden op de wereld hebben wij niets te zoeken. Alles is hier slecht, vergeefs, verkeerd. Kijk maar om je heen, wat een wereld, wat een zonde. Hier is het ware leven niet en nooit.

Het gaat bovendien hollend achteruit, dat zie je toch?

Trek je maar uit alles terug.

Leef een stil leven met een boekje in een hoekje.

Wie zo denkt neemt geen enkele verantwoordelijkheid voor de wereld.

Dan versta je de apostel in het geheel niet.

Bedenk dat Paulus een echte Israëliet was, een jood pur sang.

De bijbel weet niets van een aparte bovenwereld en een andere benedenwereld.

Het is anders: *beneden*, d.i. de wereld van de mens, tijdelijk, voorbijgaand. *Boven*, d.i. de wereld van God, eeuwig, onvergankelijk.

En Christus aan Gods rechterhand betekent dat Hij bij God is en wij, in hem, verborgen bij God.

En zo leeft een christen in twee werelden.

Terwijl we op aarde zijn tegelijk met Christus in de hemel.

Billy Graham vertelde het in een treffende vergelijking zo:

Het is net als een trolleybus. Je ziet ze rijden in Arnhem.

Zo'n voertuig rijdt op de aarde, *op de grond*, hier *beneden*.

Maar het steekt een arm omhoog en met die arm omhoog raakt het voertuig de energielijn boven. Daaraan ontleent het zijn kracht om te rijden, maar wel te rijden op de grond.

Zo mag het zijn met ons geloof, gemeente.

Wie gelooft staat met beide benen op de grond. In deze wereld.

Hier ligt onze opdracht, onze taak voor de wereld.

Verantwoordelijk voor mensen om je heen.

Hoe kunnen we toch, - al levend en werkend - , geloven, moed hebben, liefde uitstralen?

Door onze verbinding met Boven!

Wie zo zijn arm uitstrekt naar de HERE, die alles verwacht van de verhoogde Christus, ja, die zoekt de dingen die boven zijn.

En die *krijgt* die dingen van boven.

Die kracht, die energie, dynamis. De Geest van hierboven, leert ons geloven, hopen, liefhebben. Door Gods kracht.

Dat is dat bedenken van de dingen die boven zijn.

Het is opstandingsleven, Paasleven, maar tegelijk Pinksterleven.

Tussen Pasen en Pinksteren realiseren we ons onze positie als gemeente en als gemeenteleden.

We mogen leven op stand.

Volop bezig in deze wereld, werkend of rustend, alleen of samen, actief of verzorgd, verantwoordelijk voor veel of voor weinig. Mens op aarde.

Tegelijk toch een beetje een vreemdeling. Verbonden met die andere werkelijkheid, boven, anders, met Christus.

Wat geeft dat een zekerheid, wat een rust – te rusten in Hem.

En met Christus onderweg te zijn naar het huis van de Vader met de vele woningen.

Zoals het lied van Jan Wit zingt:

O God, wij bouwen - als ontheemden,
wij wonen - en wij blijven vreemden,
bestemd voor hoger burgerrecht.
Wil ons, o koning der getijden,
een woning in de stad bereiden
waar Gij het fundament van legt.

Lied 823 : 5 (Nieuw Liedboek)

Amen.

